

det ikke drejede sig om et område, der var forsømt fra lovgivningsmagtens side, idet reglerne om det offentliges udbetaling af børnebidrag i de senere år flere gange var blevet revideret til fordel for de bidragsberettigede. „I det foreliggende lovforslags § 1“, udtalte ministeren videre, „foreslås det, at man ophæver den særlige regel om, at bidrag ikke kan udbetales til et barn, der selv har indtægt og formue, hvoraf udgifterne til dets forsvarlige underhold kan afholdes. Efter den nugældende lov udelukkes bidragsudbetaling både i disse tilfælde og i tilfælde, hvor barnets indtægt sammenlagt med den bidragsberettigedes overstiger de almindelige indtægtsgrænser for bidragsudbetaling i lovens § 194. Efter forslaget skal bidrag alene være udelukket på grund af barnets indtægtsforhold i de sidstnævnte tilfælde.

Jeg kan hertil bemærke, at vi i socialministeriet arbejder med spørgsmålet om ændringer i reglerne om betydningen af barnets indtægter og formue ved bidragsudbetaling, og at jeg har modtaget en betænkning herom fra et udvalg med repræsentanter fra socialministeriet, Københavns kommune og de kommunale organisationer. Jeg er derfor villig til at tage spørgsmålet op til overvejelse, men jeg vil dog gerne bemærke, at det forekommer mig tvivlsomt, om det er rigtigt at gå bort fra reglen om, at børns indtægt skal tages selvstændigt i betragtning som betingelse for bidragsudbetaling.

I § 2 stilles der forslag om, at indtægtsgrænserne for enlige forsørgere skal forhøjes til sygekassegrænsen, medens indtægtsgrænsen for gifte skal forblive uforandret, for tiden henholdsvis 6 090 kr., 5 370 kr. og 4 500 kr. i de 3 kommunegrupper. Man vil altså nu gå et skridt videre end i 1953, da man, som jeg før nævnte, slettede forskellen mellem indtægtsgrænserne for enlige og gifte.

Forslaget betyder, at en enlig forsørger med et barn i hovedstaden kan have en bruttoindtægt bortset fra børnebidraget på ca. 15 500 kr. og få fuldt bidrag, og på ca. 18 200 kr., før bidraget falder bort, medens en familie, i hvilken manden eller hustruen har et barn fra før ægteskabet, og hvori der ikke er andre børn, intet bidrag kan få med en bruttoindtægt på ca. 8 800 kr. minus børnebidraget. Man foreslår altså en indtægtsgrænse for gifte forsørgere på under halvdelen af grænsen for enlige.

Dette forekommer mig overordentlig betænkeligt. Man må passe på, at man ikke skaber altfor stor ulighed mellem, hvad der ydes til enlige og til andre forsørgere. Det vil kunne virke uheldigt og i det lange løb forrykke grundlaget for befolkningens indstilling til ægteskabet og det normale familieliv. Om der imidlertid efter de gældende regler er taget fornødent hensyn til de særlige udgifter til børnenes pasning, som er en følge af enlige forsørgeres og iøvrigt også ofte gifte forsørgeres erhvervsarbejde, kan overvejes, og det gør vi i socialministeriet.“

Også fra anden side mente man, at der med hensyn til børne-